

Arrest

nr. 272 820 van 17 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn en België te zijn binnengekomen op 15 juni 2020, diende op 21 juni 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 1 juli 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker werd gehoord op 8 september 2021.

1.3. Op 27 januari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming niet-

ontvankelijk wordt verklaard omdat verzoeker reeds over een internationale beschermingsstatus beschikt in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland. Deze beslissing werd op 31 januari 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op X 1998 in X, Gazastrook. U hebt de Palestijnse nationaliteit, bent Arabier en een moslim van de soennitische stekking. Eind september 2019 verliet u de Gazastrook vanwege de moeilijke levensomstandigheden. U reisde via Egypte met een visum naar Turkije, waarna u per boot naar Griekenland reisde.

Op 31 oktober 2019 kwam u aan in Griekenland en u diende er op 24 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming. U verbleef op het eiland Xios in een vluchtelingenkamp waar u op 3 september 2020 een beschermingsstatuut verkreeg. Ook na de toekenning van deze status bleef u in het kamp wonen. U was in het kamp immers verliefd geworden op een vrouw met de Syrische nationaliteit die er verbleef met haar familie. Op een dag zei uw vriendin dat ze met u wou vluchten, dus jullie reisden samen naar Thessaloniki. De eerste twee dagen verbleven jullie er in een park aangezien jullie nog geen woning hadden. De familie van het meisje was echter een zoekactie gestart om haar terug te vinden en iemand herkende haar in Thessaloniki. Jullie keerden vervolgens terug naar Xios en zeiden dat jullie samen naar België zouden vluchten. U ging de vliegtickets kopen, maar bij terugkeer zag u dat de familie haar had meegenomen en mishandeld. Intussen werd ze uitgehuwelijkt. U gebruikte uw vliegticket dat u had aangekocht en reisde hiermee naar België in juni 2021. In België diende u op 21 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in. U wenst verder geen informatie te verlenen over het meisje. U heeft dit hoofdstuk afgesloten en wenst hier niet meer verder op in te gaan.

Bij terugkeer naar Griekenland bestaat de kans dat de familie van het meisje u zal vermoorden. Bovendien was de situatie in het vluchtelingenkamp bijzonder moeilijk. Er waren veel gevechten en politiecontroles. Omwille van Covid-19 waren er bovendien lange wachtrijen om basisvoorzieningen te verkrijgen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de kopieën van de volgende documenten neer: uw Palestijnse identiteitskaart, uw Palestijns paspoort, een schoolcertificaat, uw Grieks paspoort en een attest van uw psycholoog. Uw advocaat voegde via e-mail nog zijn opmerkingen betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, met name het attest van uw psycholoog, moet er immers op worden gewezen dat dit attest slechts op 6 december 2021 en dus drie maanden na uw persoonlijk onderhoud werd neergelegd. Bovendien gebeurde dit slechts na een expliciet verzoek door de Protection Officer (PO). Het attest zelf blijkt daarenboven weinig overtuigend. Zo betreft het een simpel getypt document dat eender wie kan opstellen. Er wordt in het document dan wel gesproken van PTSS en klachten waaronder concentratie- en geheugenproblemen, maar er wordt geenszins aangegeven op welke basis deze diagnose werd gesteld en hoeveel sessies hiervoor plaatsvonden. De bewijswaarde van het attest blijkt dan ook relatief te zijn. Het attest spreekt overigens van mogelijke concentratieproblemen en black-outs die het persoonlijk onderhoud zouden kunnen bemoeilijken. In het psychologisch attest wordt evenwel niet aangegeven dat uw cognitieve vermogens en geheugenfuncties zodanig zijn aangetast dat het voor het CGVS onmogelijk zou zijn om uw verzoek om internationale bescherming op geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Zowel bij DVZ als bij het CGVS bleek u immers in staat om uw vluchtrelaas op een zelfstandige manier uiteen te zetten. U kon eveneens omstandige en precieze verklaringen en beschrijvingen geven. U maakte tijdens uw gehoor op het CGVS ook nergens melding van het feit dat uw psychische gezondheidstoestand u ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen of dat u moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. U werd tijdens het persoonlijk onderhoud ook voldoende tijd gegeven om

tot rust te komen en na te denken. U kreeg meerdere pauzes, kon tijdens deze pauzes overleggen met uw advocaat met de hulp van een tolk en u werd ook uitgelegd dat u mocht aangeven wanneer er een probleem was of u zelf een pauze wou. Tijdens het persoonlijk onderhoud werden geen black-outs vastgesteld, noch gaven u of uw advocaat aan dat een black-out had plaats gevonden.

Wat betreft uw voorkeur om door een mannelijke PO en tolk gehoord te worden, dient te worden opgemerkt dat u hier geen enkele gegronde reden voor kon aanhalen. U verklaarde enkel dat u uw verhaal liever aan een man vertelde. Nergens in uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij uw verklaringen op het CGVS gaf u een duidelijke en gegronde motivatie voor deze voorkeur van geslacht. U laat bovendien na om op enige wijze aan te tonen waarom het geslacht van de PO u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. In het attest van uw psycholoog wordt hier niet naar verwezen. Uw advocaat besluit dan wel op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud dat uw gebrekkige verklaringen te wijten zijn aan het geslacht van de PO en de tolk, maar laat eveneens na dit op concrete wijze aan te tonen en te verklaren.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (zie Eurodac Mark Record die toegevoegd werd aan het administratief dossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS p.4).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat,

niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Wat betreft uw verklaring dat u **zich ontdaan heeft van uw Griekse verblijfsdocumenten** (CGVS p.4), wenst het CGVS het volgende op te merken: overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus vernietigde, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland problemen vreest te krijgen met **de familie van uw ex-vriendin**, moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. U slaagt er immers geenszins in om deze vrees te concretiseren (CGVS p.5-8). U verklaart immers slechts dat uw voormalige vriendin werd uitgehuwelijkt door haar familie, maar u kan geen enkel voorbeeld geven van bedreiging naar u toe (CGVS p.7-8).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet (CGVS p.6).

U beperkt zich voorts tot een algemene verwijzing naar bepaalde moeilijkheden waarmee begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden, met name de **moeilijke situatie in het kamp**, maar haalt géén persoonlijke ervaringen aan om dit te concretiseren (CGVS p.7). Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit géénszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen. Uw verklaring geen enkele poging te hebben gedaan om het kamp te verlaten, ook na de toekenning van uw status relateert overigens de ernst van deze beweerde problemen (CGVS p.7-8).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw mentale gezondheidstoestand, zij het dat u deze niet op overtuigende wijze staft, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u evenmin aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). In dit kader wenst het CGVS op te merken dat u verklaart nooit te hebben getracht om buiten het vluchtelingenkamp een bestaan uit te bouwen (CGVS p.8). Deze houding getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. U beschikte overigens over voldoende zelfstandigheid om op eigen initiatief naar Thessaloniki te reizen en uw reis tot België te organiseren (CGVS p.4). Uit het attest van uw psycholoog kan voorts geenszins worden afgeleid dat uw zelfstandigheid in het gedrang komt omwille van uw mentale problemen.

Wat betreft eventuele **motieven die verband houden met de actuele gezondheids crisis of COVID-19- pandemie** en daaraan verbonden gevolgen of moeilijkheden in Griekenland, met name de lange wachttijden voor basisvoorzieningen (CGVS p.8), moet vooreerst ten algemene titel worden benadrukt dat het coronavirus niet uitgaat van noch wordt veroorzaakt door zogenaamde actoren van vervolging of ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg vallen de vrees voor dit virus of het risico door dit virus te worden getroffen a priori niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie in dezelfde zin: HvJ 18 december 2014, M'bodj / Belgische Staat in de zaak C 542/13 en GwH 21 mei 2015, nr. 59/2015, B.7).

Voorts dienen hoger genoemde gevolgen en beperkingen die de pandemie in een gegeven land teweeg kan brengen op het vlak van de dagdagelijkse levensomstandigheden of toegang tot (basis)voorzieningen evenals de maatregelen die de daar aanwezige autoriteiten en overheden in dit verband op soevereine wijze kunnen nemen om deze gezondheids crisis aan te pakken in wezen een welbepaald doel – het aanpakken van de crisis op het eigen grondgebied – en zijn deze tijdelijk van aard. Daarbij is het overigens duidelijk dat zulk een situatie niet alleen Griekenland, maar talloze landen vermag te treffen, waaronder niet alleen begunstigten van internationale bescherming maar eenieder, zonder onderscheid. Tot slot bevatten de beslissingen van het Commissariaatgeneraal geen verwijderingsmaatregelen.

Gelet op wat voorafgaat, dient u bijgevolg óók met betrekking tot eventuele moeilijkheden in verband met de huidige gezondheids crisis of COVID-19-pandemie in de EU-lidstaat waar u internationale bescherming geniet, in casu Griekenland, op individuele en concrete wijze aan te tonen dat de onverschilligheid van de autoriteiten van die lidstaat tot gevolg zou hebben dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte,

en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

In voorliggend geval moet evenwel worden vastgesteld dat u géén dwingende argumenten, concrete gegevens of tastbare elementen bijbrengt die afbreuk doen aan wat vooraf gaat noch waaruit kan blijken dat uw individuele omstandigheden voldoen aan de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Dat u soms langer moest wachten om uw basisvoorzieningen te verkrijgen kan immers niet voldoen aan deze drempel van zwaarwegende (CGVS p.8).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat de door u neergelegde documenten bovenstaande appreciatie niet kunnen wijzigen. Het attest van uw psycholoog werd immers reeds uitgebreid besproken. Bovendien kan op basis van dit document niet worden vastgesteld dat u bij een terugkeer naar Griekenland zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest. Ook de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, met name het verzoek om extra tijd om u te laten behandelen door een psycholoog, werd ingewilligd. De opmerkingen van uw advocaat met betrekking tot het geslacht van de tolk en de PO werden reeds uitvoerig besproken. Uw Palestijnse en Griekse identiteitsdocumenten hebben betrekking op zaken die niet betwijfeld worden in de bovenstaande appreciatie en kunnen deze dan ook niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat u internationale bescherming geniet in Griekenland en dat u om die reden niet teruggeleid mag worden naar de Gazastrook.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/5ter, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

Hij betoogt dat hij wel degelijk heeft aangetoond kwetsbaar te zijn, op basis waarvan er een nood was aan bijzondere procedurele noden. Hij wijst erop dat hij afkomstig is uit een oorlogsgebied, hij op de vlucht is gegaan voor een beter leven, zijn vriendin hem werd afgenomen en hij bedreigd werd door haar familie. Omdat voormelde traumatische ervaringen een indruk hebben achtergelaten, meent hij nood te hebben aan de gepaste psychologische begeleiding. Hij wijst erop dat hij tijdens het interview aangaf niet te kunnen praten over zijn vriendin en dat hij op aanraden van zijn assistent en raadsman na afloop van het interview een psycholoog bezocht. Hij voegt nog toe dat het in de Palestijnse cultuur voor een jonge man ondraaglijk is verlaten te worden door een vrouw. De procedurele noden werden volgens hem niet gerespecteerd.

Hij vervolgt dat de levensomstandigheden, waaraan hij tijdens zijn verblijf in Griekenland werd blootgesteld, onmenselijk waren. Hij was er niet in staat om te voorzien in de meest elementaire behoeften. De bestreden beslissing bevat volgens hem geen concrete analyse van zijn verklaringen omtrent de levensomstandigheden in Griekenland. De huidige situatie in Griekenland is volgens hem zo ernstig dat vluchtelingen in een toestand van extreme materiële ontbering verkeren. Hij wijst op zijn kwetsbaar profiel wegens zijn traumatische ervaringen en psychologische kwetsbaarheid, waardoor de commissaris-generaal zich niet kan blijven verschuilen achter het beginsel van wederzijds vertrouwen, wat reeds door andere lidstaten in twijfel getrokken werd. Het CGVS diende er rekening mee te houden

dat de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland de laatste maanden is verslechterd. Hij zet uiteen dat Griekenland zeer zwaar getroffen is door de covid-19-pandemie en er strenge regels gelden voor vluchtelingen in de vluchtelingenkampen. De diensten voor geestelijke gezondheidszorg zouden omwille van de pandemie ook meer onder druk zijn komen te staan. Omwille van zijn kwetsbaar profiel zou de overbelasting van het systeem in Griekenland ernstige gevolgen voor hem hebben. Hij wijst er vervolgens op dat de Griekse autoriteiten erkende vluchtelingen niet helpen bij de zoektocht naar huisvesting en zij vele erkende vluchtelingen ertoe dwingen om na het verkrijgen van een verblijfsvergunning de opvang te verlaten. Zonder hulp bij integratie zou het onmogelijk zijn om op eigen benen te staan en voor zichzelf te zorgen. Tenslotte kaart hij aan dat de toegang tot sociale bijstand voor vluchtelingen beperkt is in vergelijking met Griekse onderdanen.

2.2. Nieuwe stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende nieuwe stukken:

- ECRE, *"Greece: Tone Changes on Independent Border Monitoring, Ombudsman Calls for Re-examination of Rejected NGO Registration, German Court Rules in Favour of Asylum Seeker Over Inhumane Treatment Risk"*, 17/12/2021;
- ECRE, *"Information sheet Covid-19 measures and updates related to asylum and migration across Europe"*, 07/12/2020,;
- Refugee Trauma Initiative, *"The impact of covid-19 on refugees in Greece"*, juni 2020;
- HRW, *"World report 2021 – Greece"*, 2021;
- Greek Council Of Refugees, *"Refugees in Greece: risk of homelessness and destitution for thousands during winter"*, december 2020;
- AIDA, *"Country Report: Greece 2020 update"*, 10/06/2021;
- HRW, *"From Chaos in Moria to Despair in Athens, Greece: Refugees Live Rough on the Streets of Central Athens"*, 20/08/2020;
- OCHCR, *"Ban evictions during COVID-19 pandemic, UN expert urges"*, 18/08/2020;
- MSF, *"Vulnerable refugees evicted and left to sleep on streets"*, 13/07/2020;

2.3. De beoordeling ten gronde

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

2.3.1. Waar verzoeker meent dat er geen rekening gehouden werd met zijn traumatische ervaringen en psychologische kwetsbaarheid en de bijzondere procedurele noden daardoor niet werden gerespecteerd, stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing het volgende werd toegelicht: *"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt."*

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, met name het attest van uw psycholoog, moet er immers op worden gewezen dat dit attest slechts op 6 december 2021 en dus drie maanden na uw persoonlijk onderhoud werd neergelegd. Bovendien gebeurde dit slechts na een expliciet verzoek door de Protection Officer (PO). Het attest zelf blijkt daarenboven weinig overtuigend. Zo betreft het een simpel getypt document dat eender wie kan opstellen. Er wordt in het document dan wel gesproken van PTSS en klachten waaronder concentratie- en geheugenproblemen, maar er wordt geenszins aangegeven op welke basis deze diagnose werd gesteld en hoeveel sessies hiervoor plaatsvonden. De bewijswaarde van het attest blijkt dan ook relatief te zijn. Het attest spreekt overigens van mogelijke concentratieproblemen en black-outs die het persoonlijk onderhoud zouden kunnen bemoeilijken. In het psychologisch attest wordt evenwel niet aangegeven dat uw cognitieve vermogens en geheugenfuncties zodanig zijn aangetast dat het voor het CGVS onmogelijk zou zijn om

uw verzoek om internationale bescherming op geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Zowel bij DVZ als bij het CGVS bleek u immers in staat om uw vluchtrelaas op een zelfstandige manier uiteen te zetten. U kon eveneens omstandige en precieze verklaringen en beschrijvingen geven. U maakte tijdens uw gehoor op het CGVS ook nergens melding van het feit dat uw psychische gezondheidstoestand u ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen of dat u moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. U werd tijdens het persoonlijk onderhoud ook voldoende tijd gegeven om tot rust te komen en na te denken. U kreeg meerdere pauzes, kon tijdens deze pauzes overleggen met uw advocaat met de hulp van een tolk en u werd ook uitgelegd dat u mocht aangeven wanneer er een probleem was of u zelf een pauze wou. Tijdens het persoonlijk onderhoud werden geen black-outs vastgesteld, noch gaven u of uw advocaat aan dat een black-out had plaats gevonden.

Wat betreft uw voorkeur om door een mannelijke PO en tolk gehoord te worden, dient te worden opgemerkt dat u hier geen enkele gegronde reden voor kon aanhalen. U verklaarde enkel dat u uw verhaal liever aan een man vertelde. Nergens in uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij uw verklaringen op het CGVS gaf u een duidelijke en gegronde motivatie voor deze voorkeur van geslacht. U laat bovendien na om op enige wijze aan te tonen waarom het geslacht van de PO u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. In het attest van uw psycholoog wordt hier niet naar verwezen. Uw advocaat besluit dan wel op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud dat uw gebrekkige verklaringen te wijten zijn aan het geslacht van de PO en de tolk, maar laat eveneens na dit op concrete wijze aan te tonen en te verklaren.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er niet in om aan de voormelde motieven afbreuk te doen. Ten onrechte tracht hij, door drie maanden na het persoonlijk onderhoud plots op de proppen te komen met een schrijven van een klinisch psycholoog, te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van zijn psychische problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen zouden zijn verleend.

In dit kader dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet *in concreto* hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij de aanvang van zijn procedure in dit kader uitdrukkelijk zelf aangeeft dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ 30.06.2021). Daarenboven dient opgemerkt dat verzoeker bij de DVZ nog verklaart dat hij in goede gezondheid verkeert (AD CGVS, deel DVZ, verklaring DVZ 30.06.2021, punt 28). Verzoeker verklaart bij het CGVS dat het interview op de DVZ goed is verlopen. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt bovendien dat het gehoor bij de DVZ (CGVS, verhoor p. 2) en het onderhoud bij het CGVS op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Uit de inhoud van zijn verklaringen afgelegd bij de DVZ en bij het CGVS blijkt dat verzoeker tijdens zijn respectieve gesprekken bij de voormelde instanties in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. De Raad stelt vast dat tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, op vraag van verzoekers raadsman, de protection officer verzoeker de tijd gaf om te overleggen met zijn raadsman in het bijzijn van de tolk (CGVS verhoor, p. 6), de protection officer nadien nogmaals de vraag stelde of verzoeker opnieuw wilde overleggen met zijn advocaat, waarop verzoeker ontkennend antwoordde en waarop zijn raadsman aangaf dat “alles gezegd is” (CGVS verhoor, p. 9). Uit de voormelde stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker geen bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het gehoor bij de DVZ en nu noch verzoeker, noch diens advocaat bij het CGVS enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Dat verzoekers raadsman na afloop van het persoonlijk

onderhoud bij het CGVS nog toevoegde dat het duidelijk was dat verzoeker psychologische problemen heeft, blijkt allerminst uit het verhoor zelf, zoals ook terecht werd geoordeeld in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker weliswaar bij de DVZ verzocht om gehoord te worden door een man en om bijgestaan te worden door een mannelijke tolk (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ 30.06.2021) stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat hij hiervoor geen toelichting kon geven. Verzoeker gaat hier bovendien niet verder op in, waardoor hij niet aantoonde dat bepaalde procedurele noden zouden zijn veronachtzaamd.

Vervolgens stelt de Raad vast dat verzoekers raadsman op 23 september 2021 opmerkingen overmaakte aan de protection officer en meedeelde dat het persoonlijk onderhoud extreem moeilijk verliep, verzoeker volledig geblokkeerd is om over zijn vluchtmotieven te praten en hij inmiddels een psychologische begeleiding is opgestart (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 4 "opmerkingen advocaat bij notities"). Op 6 december 2021 maakte verzoekers raadsman een niet-ondertekende getypte brief over, gedateerd op 5 december 2021, met de mededeling dat verzoeker psychologisch begeleid wordt sinds 15 oktober 2021, dat hij lijdt aan stress, herbeleving, angsten, concentratie- en geheugenproblemen en vermijding en dat de cognitieve problemen leiden tot black-outs wat het afnemen van een persoonlijk onderhoud kan bemoeilijken (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5 "attest psycholoog").

De Raad merkt op dat het feit dat een persoon een psychische aandoening heeft, op zichzelf niet aangeeft dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Uit het door verzoeker neergelegde attest van een klinisch psycholoog blijkt verder in het geheel niet dat verzoeker zou kampen met dermate ernstige psychische problemen dat hij niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Vooreerst roept het attest de nodige vragen op met betrekking tot de bewijswaarde nu de Raad samen met de commissaris-generaal vaststelt dat dit attest door eender wie kan zijn opgesteld nu die niet werd ondertekend. Vervolgens moet worden opgemerkt dat de inhoud ervan niet overeenstemt met datgene wat verzoekers raadsman per e-mail van 23 september 2021 meedeelde aan de protection officer, namelijk dat verzoeker op die datum reeds een psychologische begeleiding heeft opgestart, terwijl uit de brief van S.M. blijkt dat de behandeling pas werd opgestart op 15 oktober 2021. Tenslotte blijkt nergens uit het schrijven dat of op welke wijze de vastgestelde klachten werden onderzocht of vastgesteld. Dat verzoeker sinds 15 oktober 2021 wordt opgevolgd zegt niets over het feit of verzoeker werd onderworpen aan enig medisch of neuropsychologisch onderzoek en evenmin over het aantal sessies op basis waarvan de psycholoog tot zijn bevindingen zou zijn gekomen. Daarenboven wordt in het attest slechts op bijzonder algemene, ongefundeerde en hypothetische wijze aangegeven dat verzoekers emotionele en cognitieve problemen een invloed zouden kunnen hebben op zijn vermogen om tijdens een persoonlijk onderhoud een helder en volledig relaas te vertellen. Dit kan bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS daadwerkelijk niet of onvoldoende bij machte was om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming. Nergens in het attest wordt aldus *in concreto* en op gedegen wijze aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de zelfverklaarde problemen van verzoeker een deelname in zijner hoofde aan de procedure internationale bescherming en het persoonlijk onderhoud zouden verhinderen of bemoeilijken. Dat hij op zeer bewuste wijze geen informatie wenste te geven over het meisje waarmee hij een relatie had (CGVS verhoor, p. 5-6 en 9), kan hij gelet op voorgaande bezwaarlijk wijten aan de aard van zijn psychologische problemen nu dit op geen enkele wijze wordt onderbouwd door een ondersteunend document.

Vervolgens merkt de Raad op dat verzoeker nog nalaat om hieromtrent ook maar enige verdere duiding te verstrekken in zijn verzoekschrift, hij er zich toe beperkt te stellen dat hij naar een psycholoog gaat wegens traumatische ervaringen en hij aldus niet *in concreto* aantoonde dat, hij verstoken zou zijn gebleven van de passende steunmaatregelen.

Dat hem de gepaste procedurele noden zouden zijn ontzegd, wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.3.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Uit de stukken van het administratief dossier, namelijk de Eurodac resultaten, het door

verzoeker voorgelegde kopie van het Griekse paspoort en zijn verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, blijkt inderdaad dat verzoeker reeds op 3 september 2020 de internationale beschermingsstatus werd toegekend door de Griekse autoriteiten (AD CGVS, landeninformatie, “EURODAC Search Result”, d.d 22/06/2021; AD CGVS, documenten neergelegd door verzoeker, stuk 3 “Grieks paspoort”; CGVS verhoor, p. 4). Dat verzoeker de internationale beschermingsstatus werd toegekend door de Griekse autoriteiten wordt door verzoeker niet betwist.

De Raad merkt op dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust. Eens hieraan is voldaan, zoals *in casu*, komt het toe aan de betrokken verzoeker, die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt om persoonlijk aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Verzoeker levert dit bewijs niet.

In dit kader brengt de Raad in herinnering dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (hierna: het VEU). Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd.

De in artikel 33, tweede lid, a) van de Procedurerichtlijn vervatte regeling vormt een uitdrukking van dit beginsel van het wederzijds vertrouwen tussen de Europese lidstaten. Dit beginsel vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, met name de artikelen 1 en 4, met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en met het EVRM (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 83-85 en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Dit interstatelijk vertrouwensbeginsel betreft, volgens de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel een weerlegbaar vermoeden. Er kan immers volgens het Hof niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 86).

De weerlegging van het interstatelijk vertrouwensbeginsel vereist evenwel dat er sprake is van een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat. Het vermoeden wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer *“de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”* (cf. HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 90).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

Ten slotte heeft het Hof in de relevante rechtspraak een aantal situaties aangehaald die niet volstaan om het vermoeden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel te weerleggen. Het gaat hierbij om:

- schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn, die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest (arrest Ibrahim e.a., punt 92);
- het gebrek aan bestaansondersteunende voorzieningen of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden, zonder dat betrokkenen evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, tenzij *“die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”* (arrest Ibrahim e.a., punt 93);
- het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend (arrest Ibrahim e.a., punt 94);
- situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich meebrengen waardoor deze persoon terechtkomt in een situatie die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest Ibrahim e.a., punt 91);
- wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de statushouder als persoon die bescherming geniet in die andere lidstaat, hem niet blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (arrest Ibrahim e.a., punt 101).

Uit zijn verklaringen en betoog in het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoeker in wezen vreest dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. In het verzoekschrift zet hij op zeer algemene wijze uiteen dat Griekenland getroffen is door de covid-19-pandemie, dat de diensten voor geestelijke gezondheidszorg onder druk zijn komen te staan, dat de Griekse autoriteiten geen hulp bieden bij de zoektocht naar huisvesting, dat erkende vluchtelingen gedwongen worden om de opvang te verlaten, dat er een gebrek is aan hulp bij integratie en dat de toegang tot de sociale bijstand beperkt is voor vluchtelingen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart hij dat hij niet kan terugkeren naar Griekenland uit vrees om vermoord te worden door de familie van een meisje met wie hij wilde trouwen, dat de politie vaak de tenten kwam controleren en hij niet goed kon slapen en dat men tijdens corona in lange wachtrijen moest staan om eten te krijgen (CGVS verhoor, p. 7-8).

De taak van de rechter is in deze duidelijk bepaald door het Hof van Justitie in de relevante rechtspraak. Wanneer een rechter, bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, beschikt over gegevens die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat het voormelde risico bestaat, dan is deze rechter *“ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken.”* Daarbij moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C 540/17 en C 541/17, niet gepubliceerd, punt 38).

Vooreerst moet worden onderzocht of er in Griekenland sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze *“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”*. Zoals hierboven reeds weergegeven, is de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt wanneer aan een aantal cumulatieve voorwaarden is voldaan, met name dat er sprake is van een onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat die tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben

voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Te dezen geeft de door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde en bij het verzoekschrift gevoegde landeninformatie weliswaar aan dat statushouders in Griekenland geconfronteerd kunnen worden met moeilijkheden op het vlak van de nodige hulp en bijstand, integratiemogelijkheden, racisme, toegang tot (sociale) huisvesting, toegang tot sociale bijstand, toegang tot gezondheidszorg, de afgifte van een verblijfskaart en dat tijdens de lockdowns omwille van de covid-19-pandemie mensen in de vluchtelingenkampen beperkt werden in hun bewegingsvrijheid om de verspreiding van het virus tegen te gaan. Echter meent de Raad dat voorgaande informatie niet toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar Griekenland *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en dat een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

Zonder voormelde moeilijkheden te bagatelliseren, leest de Raad in de voorgelegde informatie aldus geen situatie van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze *“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”*, ook al wordt de situatie in Griekenland gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 91).

Dat er geen dergelijke situatie is, neemt niet weg dat er een preciaire situatie is waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Voorts is het mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 93, en HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52).

De individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland zijn dus van wezenlijk belang bij de beoordeling van het verzoek, waarbij het hem toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Te dezen is verzoeker een alleenstaande jonge Palestijnse man van 24 jaar oud, die niet doet blijken van een extreme kwetsbaarheid. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden als volgt gemotiveerd over de door verzoeker aangehaalde redenen waarom hij Griekenland heeft verlaten en de stukken die hij ter staving daarvan heeft neergelegd: *“Wat betreft uw verklaring dat u zich ontdaan heeft van uw Griekse verblijfsdocumenten (CGVS p.4), wenst het CGVS het volgende op te merken: overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).*

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus vernietigde, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland problemen vreest te krijgen met de familie van uw ex-vriendin, moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. U slaagt er immers geenszins in om deze vrees te concretiseren (CGVS p.5-8). U verklaart immers slechts dat uw voormalige vriendin werd uitgehuwelijkt door haar familie, maar u kan geen enkel voorbeeld geven van bedreiging naar u toe (CGVS p.7-8).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet (CGVS p.6).

U beperkt zich voorts tot een algemene verwijzing naar bepaalde moeilijkheden waarmee begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden, met name de moeilijke situatie in het kamp, maar haalt géén persoonlijke ervaringen aan om dit te concretiseren (CGVS p.7). Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit géénszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen. Uw verklaring geen enkele poging te hebben gedaan om het kamp te verlaten, ook na de toekenning van uw status relateert overigens de ernst van deze beweerde problemen (CGVS p.7-8).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw mentale gezondheidstoestand, zij het dat u deze niet op overtuigende wijze staakt, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u evenmin aantoonbaar dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). In dit kader wenst het CGVS op te merken dat u verklaart nooit te hebben getracht om buiten het vluchtelingenkamp een bestaan uit te bouwen (CGVS p.8). Deze houding getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. U beschikte overigens over voldoende zelfstandigheid om op eigen initiatief naar Thessaloniki te reizen en uw reis tot België te organiseren (CGVS p.4). Uit het attest van uw psycholoog kan voorts geenszins worden afgeleid dat uw zelfstandigheid in het gedrang komt omwille van uw mentale problemen.

Wat betreft eventuele motieven die verband houden met de actuele gezondheids crisis of COVID-19- pandemie en daaraan verbonden gevolgen of moeilijkheden in Griekenland, met name de lange wachttijden voor basisvoorzieningen (CGVS p.8), moet vooreerst ten algemene titel worden benadrukt dat het coronavirus niet uitgaat van noch wordt veroorzaakt door zogenaamde actoren van vervolging of ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg vallen de vrees voor dit virus of het risico door dit virus te worden getroffen a priori niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie in dezelfde zin: HvJ 18 december 2014, M'bodj / Belgische Staat in de zaak C 542/13 en GwH 21 mei 2015, nr. 59/2015, B.7).

Voorts dienen hoger genoemde gevolgen en beperkingen die de pandemie in een gegeven land teweeg kan brengen op het vlak van de dagdagelijkse levensomstandigheden of toegang tot (basis)voorzieningen evenals de maatregelen die de daar aanwezige autoriteiten en overheden in dit verband op soevereine wijze kunnen nemen om deze gezondheids crisis aan te pakken in wezen een welbepaald doel – het aanpakken van de crisis op het eigen grondgebied – en zijn deze tijdelijk van aard. Daarbij is het overigens duidelijk dat zulk een situatie niet alleen Griekenland, maar talloze landen vermag te treffen, waaronder niet alleen begunstigten van internationale bescherming maar eenieder, zonder onderscheid. Tot slot bevatten de beslissingen van het Commissariaatgeneraal geen verwijderingsmaatregelen.

Gelet op wat voorafgaat, dient u bijgevolg óók met betrekking tot eventuele moeilijkheden in verband met de huidige gezondheids crisis of COVID-19-pandemie in de EU-lidstaat waar u internationale bescherming geniet, in casu Griekenland, op individuele en concrete wijze aan te tonen dat de onverschilligheid van de autoriteiten van die lidstaat tot gevolg zou hebben dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

In voorliggend geval moet evenwel worden vastgesteld dat u géén dwingende argumenten, concrete gegevens of tastbare elementen bijbrengt die afbreuk doen aan wat vooraf gaat noch waaruit kan blijken dat uw individuele omstandigheden voldoen aan de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Dat u soms langer moest wachten om uw basisvoorzieningen te verkrijgen kan immers niet voldoen aan deze drempel van zwaarwegende (CGVS p.8).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat de door u neergelegde documenten bovenstaande appreciatie niet kunnen wijzigen. Het attest van uw psycholoog werd immers reeds uitgebreid besproken. Bovendien kan op basis van dit document niet worden vastgesteld dat u bij een terugkeer naar Griekenland zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest. Ook de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, met name het verzoek om extra tijd om u te laten behandelen door een psycholoog, werd ingewilligd. De opmerkingen van uw advocaat met betrekking tot het geslacht van de tolk en de PO werden reeds uitvoerig besproken. Uw Palestijnse en Griekse identiteitsdocumenten hebben betrekking op zaken die niet betwijfeld worden in de bovenstaande appreciatie en kunnen deze dan ook niet ombuigen.”

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het CGVS gegeven verklaringen en het omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker van 31 oktober 2019 tot 15 juni 2021 in Griekenland heeft verbleven (CGVS verhoor, p. 3) en dat hij, ook nadat hij de internationale beschermingsstatus werd toegekend op 3 september 2020, in het kamp is gebleven (CGVS verhoor, p. 7). Dat verzoeker enige mogelijkheid tot het vinden van huisvesting, nadat hij in bezit werd gesteld van de internationale beschermingsstatus zou zijn ontzegd door toedoen van de Griekse autoriteiten blijkt geenszins uit zijn verklaringen, nu hij uitdrukkelijk verklaarde dat hij het kamp niet wilde verlaten omdat hij er verliefd was geworden op een meisje (CGVS verhoor, p. 8). De Raad erkent weliswaar dat verzoeker melding maakte van problemen in het kamp, waar hij preciseerd dat er vaak ruzie was tussen Palestijnse en Afghaanse jongens waardoor de politie de tenten kwam controleren en hij zo niet goed kon slapen en er verder maatregelen werden genomen ter bestrijding van de corona pandemie, waardoor er lange rijen waren om maaltijden te krijgen in het kamp (CGVS, verhoor, p. 8), doch is van oordeel dat verzoeker met dergelijke verklaringen geen situatie van verregaande materiële deprivatie aantoont. De door verzoeker beschreven problemen zijn niet van die aard om aan te tonen dat hij buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over een woonruime en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

De Raad ontwaart uit de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit het verzoekschrift enige poging die verzoeker zou hebben ondernomen om in Griekenland, nadat hij de internationale beschermingsstatus had bekomen, de aan die status verbonden rechten te doen laten gelden. Dat hij hiertoe niet in staat zou zijn geweest omwille van een verhoogde kwetsbaarheid blijkt geenszins. Ten eerste, zoals reeds *supra* in

punt 2.3.1. uiteengezet, is de bewijswaarde van het door verzoeker overgemaakte attest van de klinisch psycholoog zeer relatief. Ten tweede, wordt er in het desbetreffende attest geen enkele causale link gelegd tussen verzoekers beweerde traumatische ervaringen in Griekenland en de psychologische begeleiding die hij in België zou volgen. Ten derde kan in het attest daarenboven niet gelezen worden dat verzoekers aandoening het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen zodat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM en met artikel 4 van het Handvest. Dat er sprake is van een verhoogde kwetsbaarheid klemt des te meer nu verzoeker wel degelijk blijkt heeft gegeven van zelfredzaamheid waar hij enerzijds besloot om in het kamp te blijven omdat hij er verliefd geworden was op een meisje en hij vervolgens besloot om samen met het meisje te vluchten uit het kamp en hij vervolgens in staat was om vliegtickets te kopen en hiermee naar België te reizen (CGVS verhoor, p. 5). Daarnaast wijst ook verzoekers gedrag, zijnde het bewust vernietigen van zijn Griekse verblijfsdocumenten omdat hij niet wilt terugkeren naar Griekenland (CGVS, verhoor, p. 4) en de weigering om informatie te geven omtrent het meisje waarop hij verliefd was geworden in Griekenland (CGVS verhoor, p. 9) eveneens op enige zelfredzaamheid. De commissaris-generaal stelde op goede gronden vast dat verzoeker op geen enkele wijze heeft getuigd van een intentie om een duurzaam verblijf uit te bouwen in Griekenland en hij hiertoe geen enkele stappen heeft ondernomen.

De Raad wijst er nog op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij omwille van problemen met de familie van het meisje waar hij verliefd op was geworden in een kamp in Griekenland niet terug zou kunnen keren naar Griekenland te meer nu hij geen enkel voorbeeld kon geven van enige bedreiging naar hem toe (CGVS verhoor, p. 7-8) maar hij zich ertoe beperkte dat hij enkele keren werd opgebeld (CGVS verhoor, p. 8), terwijl hij hiervoor nooit naar de politie is gegaan (CGVS verhoor, p. 6) en hij sedert zijn aankomst in België geen contact meer heeft gehad met die familie (CGVS verhoor, p. 8). De commissaris-generaal oordeelde dienaangaande verder op goede gronden dat die problemen die hij vreest te krijgen met de familie van zijn ex-vriendin, niet worden aangemerkt als daden van vervolging of als een situatie van ernstige schade. Verzoeker betwist die terechte beoordeling overigens op geen enkele wijze.

2.4. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard. Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.5. Evenmin wordt een schending aangetoond van artikel 3 van het EVRM of van artikel 4 van het Handvest. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet in zijn specifieke situatie niet van toepassing is en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is

gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.9. Waar verzoeker *in fine* vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO